

навали добръ даже когато се спечелвало, а камо ли когато се загубвало. Въ тоя послѣденъ случай, и Австрия и Руссия трѣбвало е да се отгледятъ, и при заключванието на мирътъ, тѣ обикновенно не сж се грижили за своитѣ сюзници, Султановата рая, нъ оставали сж я на нейното пепелище, на милостъта и немилостъта на дахийскитѣ и башибозушки диви хорди. А когато по нѣкога се сѣщали да уговорятъ нѣщичко и за раята, заради нейната каква-годѣ сигурность, тѣ сж мислили че това е достатъчно, и не сж искали да се обрънатъ и да видятъ, да ли надлѣжната точка отъ договора за мирътъ се извършва или не. А раята въ сжщность, подиръ всѣка война на Австрия и Руссия съ Турция, е търпѣла се по-голѣми тиранства. Сюзътъ на Сърбия съ Руссия по време на Карагеоргиевото въстание е билъ за Сърбия твърдѣ пагубенъ. Прѣди сюзътъ Турция е прѣдлагала на Сърбия миръ съ условия, които сж вече познати и които тя би приела, ако русситѣ я бѣха оставили въ покой. Ала Сърбия тогазъ бѣше свършила на половина работата си и още имаше на военненъ кракъ около 60,000 борци. Чрѣзъ сюзътъ си съ русситѣ, сѣрбското въстание напустна основата на която то е било повдигнато и водено, и е изгубило характера на независима война, безъ никаква гаранция отъ страна на Руссия. Прѣди сюзътъ Сърбия е воювала противъ отцѣпниците които се дигнали срѣщу Султана, а слѣдъ сюзътъ тя сама е станжала отцѣпникъ и е завоювала противъ Султана. Прѣди сюза тя сама е можла да прѣговаря и дѣйствително е преговаряла за условията на мирътъ, а слѣдъ склучениятъ сюзъ за това се стараяла Руссия. Като какъ тя, при склучванието миръ съ Турция въ Букурещъ, се е грижила за Сѣрбитѣ, своитѣ си сюзници, познато е всѣкому, който колко-годѣ знае нашата нова история, макаръ, тогавашния руски царъ когато е трѣбвало да се насърдчжъ сѣрбитѣ да продължаватъ войната, и да е казалъ: „Я воскресну Сербію“. Сърбия именно слѣдъ букурещкия миръ потъна въ кръви, ала тогазъ само въ кръвта на своитѣ си синове. И какво сж получавали тия малки държави когато войната щастливо се свършвала, най-добрѣ сж показали войнитѣ прѣзъ 1876—1878 година.

Черна Гора, Сърбия и Румжния сж биле сжщински Руски военни сюзници, които въ тѣзи война дѣйствително отъ сѣ сѣрдце и безъ колебанне сж вложили всичко, което, въобще,